

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequalis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema IV.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

nem Luc. 2. v. 25. Orent frequenter ex Psal. 71. v. 9. & 18.

L. II. Monet hic locus senes vegetos, vt cum maturæ iam sint ætatis, non sint impatientes, quando Dominus illos voluerit decerpere aut demetere. Cogita: *Die fructus est zeitig.* Ideoque inferendæ mergetes in horreum. Syr. 41 in fine.

L. III. Quia Christus etiam horrei facit mentionem, in quo colligendi tantum sunt pii, Matth. 3. v. 12. & 13 v. 40. Caueamus ne inueniamur inter zizania comburenda.

L. IV. Quia hæc similitudo potest aptari ad totam hominis vitam, sicut supra in paraphrasi Textus dictum: debet & hoc in nobis excitare patientiam, quia post multas tempestates colligemur in horreum Domini. Eunt ibant & stebant, venient autem cum exultatione portantes manipulos suos, Psalm. 126. v. 6. Vide simile aliquid, Mich. 4. v. 12.

Hoc vnum agamus, vt simus bonum frumentum Domino, sicut Ignatius dixit, se bestiarum dentibus commolendum, vt mundus panis inueniatur, Euseb. libr. 3. cap. 36.

F I N I S.

THEMA IV.

Psalm. 31 v. 16.

In manu tua sunt tempora mea.

D I S P O S I T I O.

Quia Saluator noster Jesus Christus verba huius Psalmi, ex vers. 6. quæ in agone mortis & in cruce protulit. In manus tuas, Domine, &c. hinc mutuatus est, ideoque Davidem in persona filii incarnandi hunc Psalmum decantasse, recte senserunt veteres. Multa autem singularia habet hic Psalmus, & inter cætera hæc etiam paucula verba, quæ prælegimus. Illa si accuratius pensitauerimus, multum in recessu habere intelligemus.

Paucula

Paucula
mus doct

Graniffi
de iniuria

aufere. Vic
& de Chris

Saulis, per
Christo vid

v. 17. Mat

His omni
fidere ait P

Vnde ta

Scio enim
tempora, n

v. 4. Scine
isti dabit.

Vel si per
ms intelligi

culi Hoc fe

Entis 31

Hinc erig
ante tempo

mo ipsam p

dicitur, cur

(quod qui

minia expe

sum hostit

poterant;

& 8. v. 20.

Primo
quod tem

etiam in
DOMIN.

Paucula igitur verba paucis examinabimus, & subiiciemus doctrinas.

Textus.

Grauiſſime conqueritur filius Dei in præcedentibus, de iniuria hoſtium, & quomodo illi vitam Dauidi cupiãt auferre. Vide Pfalmi verſum 14. Vera hæc ſunt de Dauid & de Chriſto filio. De Dauid legatur hiſtoria, de inſidiis Saulis, perfidia Doegi, &c. 1. Sam. 19. 21. 14. & ſeqq. De Chriſto vide conſilia hoſtium, Joh. 7. v. 23. & 8. v. 30. & 11. v. 57. Matth. 12. Marc. 3. & 11. Luc. 19.

His omnibus poſthabitis ſe in Domino firmiſſime credere ait Pfaltes, v. 11.

Vnde tanta fides & confidentia? Ex Dei prouidentia. Scio enim tempora mea eſſe in manibus T V I S. Per tempora, totum vitæ curriculum intelligit, ſicut Pfal. 144. v. 4. Seine Zeit führet dahin. Et Eſa. 38. v. 11. Meine Zeit iſt dahin.

Vel ſi per tempora hæc, extremum vitæ terminum velimus intelligere, iuxta illud Hiob. 14. verſ. 5. nihil eſt periculi. Hoc ſenſu legitur ibidem verſ. 6. & 1. Sam. 26. verſ. 10. Gaiſſe 3 it. Eccl. 9. v. 12 & Eſa. 13. v. 22.

Hinc erigit ſe Pfaltes in maximis difficultatibus, quod ante tempus à Deo conſtitutum, nemo ipſi nocere, nemo ipſum perdere poſſit. Et id ſane de Chriſto expreſſe dicitur, cum veniſſet tempus eius, ſcilicet vt occideretur, (quod quidem exactiſſime ſciuit) Johan. 13. v. 1. ipſum omnia expediuiſſe neceſſaria, & tandem obuiam progreſſum hoſtibus. Prius verò ipſum nec capere, nec occidere poterant: Qui a nondum venerat hora eius, Joh. 7. v. 30. & 8. v. 20.

L O C U S

Primo omnium maxima hinc conſolatio peti poteſt, quod tempora noſtra nec ſunt in manibus noſtris, nec etiam in manibus aliorum hominum, ſed in manibus DOMINI.

Si

Si enim tempora nostra essent in propriis nostris manibus, facile illa perderemus, & ita tractaremus sicut Eliaus suam primogenituram Gen. 25. v. 33. *Wir wärdeus leichtlich vercherzen vnd drum bekommen.* *Es gieng vns wie den jungen Kind ren die gelt haben.*

Nescimus enim tempus oportuno obseruare, sicut alioquin bruta animalia, de quibus Hier 8. v. 7.

Non agnoscimus tempus visitationis. Luc. 19. v. 44.

At nunc tempus acceptum, nunc dies salutis 2. Cor. 6. v. 3. Multo iniquius ageretur nobiscum. Si tempora nostra essent in manibus inimicorum & ipsius etiam satanae. Illi iam dudum nos perdidissent. Hinc illud Ps. 124.

Nisi Deus in nobis, &c. At quia in manu Domini sortes nostrae, quis nocebit? Ps. 3. v. 7. Non timebo millia Ps. 56. v. 12. Quid faciet mihi homo?

Seruiunt illi aliquamdiu. Non perpetuo durabit.

At Deus scit temporis oportunitatem: quando scilicet ex calamitatibus eripere aut liberare, aut quando nos hinc euocare debeat. Hinc adiutor in oportunitate dicitur. Psal. 9. v. 10.

De quo scriptura hoc praedicat quod suos tegat & abscondat in tempore malo, Ps. 18. v. 29. & 41. v. 2. & 140. v. 8.

Is scit tempus commodum omnibus actionibus suis, & omnia sapientissime facit in tempore suo, Ec. 3. v. 11. Hinc omnia Dei opera consistunt Ibid. v. 14.

Vs vs huius loci est, r. vt nihil Deo praescribamus, neque modum neque tempus: alioquin accidet nobis illud Johan. 2. v. 4. quid mihi tecum? nondum venit hora mea. Insignis locus est in libello Iudith cap. 8. v. 13. Qui estis vos qui tentatis Dominum, &c vide ibi.

2. Vt nihilominus bene de Deo speremus, si maxime ipsi nondum videatur, tempus, vt succurrat rebus nostris. A custodia Psal. 130. v. 6. Veniens veniet & non tardabit. Heb. 2. v. 3. Heb. 10. v. 37.

3. Si videbitur Deo commodum tempus, euocandi nos ex hac vita, non tergiersemur, non nequamus in oras.

Es

Es ist gar
Non qui
recht selb
lus esset. Ps.
Sic nomi

4. Errant
quarunt ext
rum, sicut A

Vel in ma
est, sicut Aha
nibus Gene
bus Esa. 47. v.

L. 11. Fa
impairientia
Quidam scilicet

cut Elias fug
mam eam,

Herren Ebor
in ostium

Stulte cog
Qui dedit v
Tua dicend
fate gungto

Tunc stab
se angustiam
199. v. 12 ad

In hoc cap
pingitur ante
porum cum

Es ist gar zu frühe: hett noch so lang zu le ben. Nihil est Nunquid enim tempora in manib. Domini. Das muß die rechte zeit seyn. Quia dies scripti in libro Domini, cum nullus esset. Ps. 139. v. 16.

Sic nomina nostra in manu illius signata Es. 49. v. 16.

4. Errant grauissime qui tempora & terminum vitæ quærunt extra manus Dominæ: vt pote in manu Medicorum, sicut Afa. 2. Paral. 16. 12.

Vel in manu Idolorum aut incantatorum, quod idem est, sicut Ahasia ex manibus Baalsebub 2 Reg. 1. Vel in manibus Genethliacorum & Astrologorum, sicut hi, de quibus Esa. 47. v. 12. & 13.

L. II. Faciet deinde hic locus contra tardium vitæ, & impatientiam illam, quæ interdum in electos cadit: dum scilicet in magnis versantur difficultatibus. Sicut Elias fugiens ab Isabele 1. Reg. 19. versic. 4. Tolle animam meam, inquit. Et Ionas cap. 4. v. 8. Das heist unserm Herren Gott den Saek sur die thür geworffen. Sicut multi nostrum ex impatientia optant mori ante tempus.

Stulte cogita, in cuius manibus tempora nostra sint. Qui dedit vitam, vocabit mortem etiam. Fiat voluntas Tva dicendum cum Christo. Matt. 26. v. 24. Er wird noch früze genug femmer. Expecta Dominum. Plal. 37.

F I N I S.

T H E M A V.

Sap. 5. v. 1.

Tunc stabunt iusti in magna constantia aduersus eos qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores eorum. Et seqq. vsq. ad vers. 6.

D I S P O S I T I O.

In hoc capite graphice admodum describitur, & quasi pingitur ante oculos, quæ sint futuræ cogitationes cum piorum tum impiorum, quando vtrimque comparantur sunt